

EL COMTE ARNAU

VI

- 1 Totes les veus de la terra
aclamen el comte Arnau
perquè de la fosca prova
ha sortit tan triomfant:
- 5 —“Fill de la terra, —fill de la terra,
comte l’Arnau,
ara demana, —ara demana:
què no podràs?
- Viure, viure, viure sempre:
- 10 no voldria morir mai;
ser com roure que s’arrela
i obre la copa en l’espai.
- Els roures viuen i viuen,
pro també compten els anys.
- 15 —Doncs, vull ser la roca immòbil
entre sols i temporals.
- La roca viu sense viure,
que res la penetra mai.
- Doncs, la mar somovedora
20 que a tot s’obre i dona pas.
- La mar s’està tota sola,
i tu vas acompanyat.
- Doncs, ser l’aire quan l’inflama
la llum del sol immortal.
- 25 —Pro l’aire ni el sol no estimen
ni senten l’eternitat.
- Doncs: ser home sobre home,
ser la terra palpitant.
- Seràs roure, seràs penya,
- 30 seràs mar esvalotat,
seràs aire que s’inflama,
seràs astre rutilant,
seràs home sobre home,
perquè en tens la voluntat.
- 35 Correràs per monts i planes,
per la terra que és tan gran,
muntat en cavall de flames
que no se’t cansarà mai.
El teu pas farà basarda
- 40 com el pas del temporal.
Totes les veus de la terra
cridaràn al teu voltant.
Te diran ànima en pena
com si fossis condemnat.”

Joan Maragall, *Visions i cants*

Joan Maragall va anar elaborant la llegenda del comte Arnau al llarg de la seva vida. En una primera fase, publicada en *Visions i cants* (1900), el poeta canta la figura de l’heroi que porta a l’extrem el que li dicta la seva voluntat de ser, encara que aquesta actitud el condemni. Just després de segrestar Adalaisa, l’abadessa del monestir de Sant Joan de les Abadesses, dialoga amb les veus de la terra.

1 Fes l’anàlisi mètrica d’aquest poema tenint en compte aquests punts:

- a Digues quin és el vers predominant des del punt de vista del nombre de síl·labes.
- b Digues com es combinen els versos masculins i femenins.

2 Fes una llista amb altres elements del poema, diferents de la quantitat sil·làbica i l’acabament dels versos, que hi confereixin la intensitat rítmica que té.

3 Explica la diferència entre l’home i la resta d’elements naturals a què voldria assimilar-se el comte Arnau.

4 Busca informació sobre el vitalisme de Nietzsche i relaciona-hi aquests versos.

A series of horizontal dotted lines for writing, spanning the width of the page.

Solucions

- 1 a El vers predominant des del punt de vista del nombre de síl·labes és l'heptasíl·lab (ho són tots menys els quatre de la segona estrofa).
 - b Hi ha una alternança perfecta, de manera que els senars són femenins i els parells, masculins.
- 2 – Les repeticions constants. Exemples: en els versos 1 i 3 de la segona estrofa, el verb *viure* en els versos 9, 13 i 17, l'anàfora del futur *seràs* en els versos 29 a 33.
 - El diàleg entre el comte i les veus de la terra, en rèpliques curtes entre els versos 13 i 28.
 - La conjunció *doncs* amb valor consecutiu o il·latiu a l'inici dels versos 15, 19, 23 i 27 (anàfora).
 - Les frases curtes i paral·leles, en futur, sobretot en les parelles de versos finals: 39-40, 41-42 i 43-44.
- 3 L'home té ànsia d'eternitat, voluntat, consciència i capacitat de tenir sentiments.
- 4 El filòsof alemany Friedrich Wilhelm Nietzsche (1844-1900) va formular la teoria vitalista del superhome (*Übermensch*), un ésser humà que es caracteritza per obeir només la seva voluntat i el seu poder, que li vénen directament de la seva natura terrenal i que eviten la submissió a qualsevol moral, especialment la cristiana occidental, que, segons l'autor, gregaritza i esclavitza. En els versos de Maragall, l'aspiració del comte Arnau és fer la seva voluntat de manera que esdevingui la mateixa terra amb batec humà, encara que això li comporti la condemna.